

La cruïlla d'Els Verds de Mallorca

Aquest passat cap de setmana se celebrava, després de tancar l'edició, el congrés dels ecologistes mallorquins. Dos models de partit s'hi enfrontaven. Al capdavant, dues estratègies radicalment diferents, resumibles en allò de l'oposició entre els "fonamentalistes" i els "pragmàtics".

Les dues ponències seran presentades per Jordi López i per Miquel Àngel Llauger. El primer, representant del sector liderat per l'única diputada verda, Margalida Rosselló, aposta per un model de partit "pur", l'objectiu del qual ha de ser mantenir el segell propi, diferenciat dels altres, amb una estratègia política en paral·lel a una radical aposta ideològica, de manera que qualsevol pacte electoral o postelectoral ha de ser determinat pels interessos ecologistes: "No volem exclusivitats de pactes amb cap partit ni que ningú no doni per suposat respecte de nosaltres." Aquesta aposta es referma a partir d'una anàlisi del fracàs electoral en clau conjuntural: la responsabilitat bàsica ha estat de l'elevada abstenció, bipolarització del vot, el poder mediàtic del PP, l'intent del PSOE de créixer a costa d'altres partits del Pacte de Progrés i, també, a una mala campanya d'EU - Els Verds. Però no s'accepta responsabilitat en la derrota pel fet d'haver-se presentat sols a Eivissa i Menorca.

Per la seva part, Miquel Àngel Llauger analitza que la derrota és, sobretot, responsabilitat d'una mala opció: haver anat sols, Els Verds, a Eivissa i Menorca. Per a ell, els ecologistes han de ser inequívocament d'esquerra, un espai

Margalida Rossello, la diputada d'Els Verds de Mallorca, líder del sector "fonamentalista" i exconsellera de Medi Ambient del Govern balear del Pacte de Progrés.

polític en el qual han de confluïr els diversos partits (EU, PSOE, PSM i Els Verds) perquè així pugui créixer enfront de la dreta, i no "ser escenari de confrontació". Atesos els mals resultats electorals d'Els Verds, que en part han estat producte de l'estratègia de con-

frontació i aïllament practicada, aposta per una clara identificació amb l'esquerra i, per tant, per deixar al més aviat possible tancades les aliances electorals amb vista a les eleccions generals de març amb EU i PSM.

I, més enllà d'aquestes eleccions, pensa que cal incidir en una estratègia de complementarietat amb tota l'esquerra per fer possible un eix d'oposició ferm al PP que pugui tenir esperances de reeditar el pacte progressista.

Al marge de les diferències escrites, el que s'haurà votat, aquest passat cap de setmana, són dos models de partit radicalment diferents l'un de l'altre. És la vella discussió de l'ecologisme polític, "fonamentalistes" contra "pragmàtics". En aquest cas, emperò, amb un valor afegit gens menyspreable. Que Els Verds de Mallorca, després del fracàs a Eivissa i Menorca (on perderen i no aconseguiren, respectivament, representació) i el no creixement a Mallorca, es troben en

un moment delicat. L'enfrontament (si a última hora no s'ha pactat una síntesi) entre aquests dos documents tan diferents podria col·locar els ecologistes en una situació molt complicada.

Miquel Payeras